

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3682/06
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva odbrane - Sektora za materijalne resurse - Uprave za sistem logistike Beograd, in. br. 876-2 od 13.6.2006. godine, u predmetu prava na uvećanje plate, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.1.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem poništen je zaključak Vojne pošte 4805 Beograd, Up-1 br. 10-12/05 od 11.4.2006. godine i odbijen zahtev tužioca za priznavanje prava na uvećanje plate za rad u dane državnih praznika i za časove noćnog rada, kao neosnovan.

U tužbi kojom spori rešenje tuženog organa, tužilac ističe da su učinjene povrede pravila postupka, da je činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno, kao i da je zakon pogrešno primenjen na štetu tužioca, jer mu nije priznato pravo na uvećanje plate za rad u dane državnih praznika i časove noćnog rada ostvarenog od 1994. do 1996. godine u Operativnom centru GŠ VJ. Deo ove naknade za 1994. godinu mu je isplaćen, ali je tuženi odbio njegov zahtev za 1995. i 1996. godinu iako je ta naknada za period od 1994. zaključno sa 01.2.1997. godine isplaćena pukovniku koji je radio sa njim na istom radnom mestu i u istoj smeni. Pravo na vojni dodatak ne isključuje pravo na uvećanje plate po osnovu rada noću i u dane državnih praznika. Tužiocu ovo pravo pripada po članu 77. Zakona o Vojski Jugoslavije, kao i čl. 28. i 29. Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnika i civilnih lica u Vojski Srbije i Crne Gore. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima datim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu, kao neosnovanu, odbije.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu kao i svih spisa ove pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je tužilac u periodu od 10.1.1994. do 01.2.1997. godine, bio postavljen na dužnost drugog referenta u IV smeni Operativnog centra ____. Smene su u toku 1995. godine bile na dužnosti 2, 3 ili 4 dana (48, 72 ili 96 časova), a u toku 1996. i 1997. godine 2 ili 3 dana, tako da su na godišnjem nivou radili najmanje 91 dan. Tužiocu je za period od 1995-1997. godine isplaćeno uvećanje plate za rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad) od 20% za 1.440 časova po rešenju Up-1 br. 9-3/69/03 od 20.8.2004. godine primenom člana 27. stav 1. Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnika i civilnih lica u Vojski Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 35/94.... 54/2002 i "Službeni glasnik SCG", br. 35/2004). Tužilac je 30.5.2005. godine podneo zahtev Vojnoj pošti 4805 Beograd, u kojoj je na službi, za priznavanje prava na isplatu uvećanja plate za časove noćnog rada u trajanju od 1.376 sati i 192 časa rada u dane državnih praznika ostvarenih u periodu 1995.-1997. godina, za vreme dok je bio na službi u OC GŠ VJ. Po ovom zahtevu prvostepeni organ je doneo zaključak Up-1 br. 10-12/05 od 11.4.2006. godine kojim je odbacio zahtev tužioca zbog zastarelosti ovog potraživanja, ali je drugostepeni organ po njegovoj žalbi osporenim rešenjem ovaj zaključak poništio i odbio njegov zahtev, kao neosnovan.

Vrhovni sud Srbije je našao da je pravilno tuženi organ odlučio kada je poništio prvostepeni zaključak od 11.4.2006. godine i razloge, koje u ovom delu daje tuženi organ, koji su jasni, obrazloženi i na zakonu zasnovani, prihvata i Vrhovni sud Srbije.

Takođe je doneo pravilnu odluku kojom se odbija zahtev tužioca, imajući u vidu da je njegov zahtev podnet 2005. godine za priznavanje prava koja se odnosi na uvećanje plate za 1995. zaključno sa 1997. godinu, imajući u vidu da ova vrsta potraživanja vezanih za službu vojnih lica zastareva za tri godine.

Neosnovan je navod tužbe u pogledu toga da dispozitivom rešenja nije odlučeno o žalbi, već je navedeno samo da se rešava po žalbi u uvodu osporenog rešenja, ali ovakvo postupanje ne predstavlja povredu pravila postupka, jer je članom 229. stav 3. ZUP-a propisano da drugostepeni organ može odbiti žalbu, poništiti rešenje u celini ili delimično ili ga izmeniti. U uvodu rešenja je napravljena omaška u kucanju, jer je došlo do greške u broju godine u datumu zaključka o kome je odlučivano po žalbi, jer je zaključak donet 11.4.2006. godine, a ne 2005. godine.

kako je u rešenju navedeno, ali se ovakva greška u kucanju može u svako vreme ispraviti po članu 209. ZUP-a.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i to da se navodima tužbe ne dovodi u sumnju pravilnost osporene odluke, jer je pravo tužioca zastarelo, Vrhovni sud Srbije je našao da zakon nije pogrešno primenjen na štetu tužioca, pa je primenom člana 41. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude i tužbu odbio kao neosnovanu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 16.1.2008. godine, U. 3682/006

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK